

новенни врѣмена защо им си. Веднѣж избран ти не принадлежиш на себѣ си, но ще кажеш че не се борятъ с' легални и законни срѣдства противниците и злоупотѣбляватъ съ властта и силата си веднаж като имъ са е дало възможность да вземат незаконно властта, разумѣва се, че борбата е по-мѣчна, но това не ни дава право да я отбѣгваме, незаконно се борятъ тѣ, бори се както можешъ и ти за законност, двѣ рѣцѣ сж за една глава. Ако противниците рискуватъ съ главитѣ си за неправдата и беззаконнето, колко повече трѣба да се нежалей човѣкъ, кога се бори за правда и законност, когато е увѣрен че даже и да падне ще е честно. Друго нѣщо е да съзнае човѣкъ безсилието си и от' край си да се тегли на страна, но веднѣж вече щом излѣзе на пазар, щом така или инак го ввалятъ в' борбата назад връщане не бива. Белким ти сега ще простиш на Радославова и на Стамбулова този шамаръ? Борбана смъртъ или ти не си ми синѣ. Но ще кажешъ какво мож да направя самъ. Ползувам се от обстоятелствата за во всѣкий случай и тѣ ще ти дадѣтъ веднажъ възможность за да покажешъ силата си. Не равното ходянье, кога с' прѣдпазване, кога с' отиванье напред погубва бореца. Доказано е и въ боеветѣ, че крушума случва като нарочно боязливитѣ. Азъ мисля че събрането е случай, който нетрѣба да се пропуца, за да си опита челѣкъ силитѣ. Иди, изпълни длѣжността си, ако нищо не е възможно да се направи, сложи от себе си зването депутат и удали се да търсишъ подходящето за тебе званье.

Ти самъ виждашъ с' какво остервенение против тия вагабонти азъ дишамъ и чини ми се, че не за себѣ си съмъ тѣй жестоко настрѣен. Това оправдава до нейде ожесточенето съ което Ви пиша.

2. ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ ДО БАЩА СИ

[Лайпциг]

Драгий Тате,

Щѣхъ да ти пиша още щомъ пристигнахъ тукъ, па оставихъ за попослѣ, когато се настаня и поокопихъ отъ пътятъ.

Мина вече двѣ недѣли откакъ азъ съмъ въ Лайпцигъ, настанихъ се вече окончателно, записахъ се и въ университета, като редовенъ студентъ въ Историко-Философскій факултетъ, и сега съмъ единъ видъ философъ. Понеже нищо не разбирамъ отъ това що говорятъ професоритѣ, то азъ се записахъ за сега само на една лекция, па и на нея неходя редовно; когато ида, лапамъ само мухитѣ, като истински философъ.

За сега азъ се боричкамъ исклучително съ нѣмскитѣ глаголи, които на пукъ на волята ми, никакъ не ми се вдаватъ да ги оборя. Не било шѣга работа нѣмскій языкъ! И както ми се чини, ще трѣбва цѣла една година, наймалко, да се орацисвамъ съ тоя пустий языкъ.